

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **B. s.r.o.** H., Š. IČO X., zast. Mgr. O. B., advokátkou, N., Bratislava proti žalovaným 1/ **Ing. M. P. CSc.**, T. Š. a 2/ **S. s.r.o.**, T. Š. obaja zastúpení JUDr. P. B. advokátom, N. Š. **o zaplatenie 3 197 099,50 Sk s prísl.**, na odvolanie žalobcu a žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15 Cbs 9/2003-202 zo dňa 30. mája 2005 takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 15 Cbs 9/2003-202 zo dňa 30. mája 2005 v napadnutej časti **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím krajský súd ako súd prvého stupňa zastavil konanie vo vzťahu k žalovanému 1/ v časti o zaplatenie sumy 1 510 482,20 Sk s príslušenstvom. Žalobcovi uložil, aby žalovanému 1/ zaplatil na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v sume 103 527,50 Sk. Žalovanému 1/ uložil povinnosť, aby zaplatil žalobcovi sumu 788 261,30 Sk s 13 % úrokom z omeškania od 20. 04. 2003 do zaplatenia a na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v sume 175 306,33 Sk. Ďalej uložil žalovanému 1/ a2/ povinnosť, aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi sumu 898 356,-Sk s 13 % úrokom z omeškania od 10. 03. 2003 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu trovy konania v sume 212 541,99 Sk. V dôvodoch svojho rozsudku uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a znalca, oboznámením sa so žalobou, zápisnicou o dražbe, prezenčnou listinou, prehľadom jednotlivých podaní, vyúčtovaním, faktúrou, prehľadom nákladov, súpisom hnuiteľných vecí, úradným záznamom, spoločenskou zmluvou, zápisnicou zo zasadnutia valného zhromaždenia zo dňa 30. 07. 2002, prezenčnou listinou, pracovnou zmluvou a dohodami o pracovnej činnosti, zápisnicou z valného zhromaždenia zo dňa 27. 11. 2001, znaleckým posudkom a dodatkom k znaleckému posudku, ako aj ostatným obsahom

spisového materiálu pričom zistil, že žalobca je spoločnosť s ručením obmedzeným v ktorom došlo k zmene obchodného mena P. s.r.o. na B. s.r.o. od 22. 12. 2004. Jedným z konateľov žalobcu oprávnených konať v mene spoločnosti samostatne bol v období od 27. 05. 1999 do 30. 07. 2002 žalovaný 1/ Ing. M. P. CSc.. Žalovaný 2/ je spoločnosťou s ručením obmedzeným, kde štatutárnym orgánom oprávneným konať v mene spoločnosti samostatne je žalovaný 1/ a jeho syn Ing. M. P.. Táto spoločnosť bola v rozhodnej dobe jedným zo spoločníkov žalobcu pod obchodným menom X. spol. s.r.o.. Žalovaný 1/ je súčasne majoritným spoločníkom žalovaného 2/ a súčasne aj jeho konateľom s právom konať v mene tejto spoločnosti samostatne. Žalovaný 1/ ako konateľ žalobcu zabezpečil starostlivosť o prasnice a ostatné kategórie ošípaných od 08. 11. 2001, ktoré boli v tom čase pojaté do súpisu hnuťelných vecí podliehajúcich exekúcii v rámci exekučného konania vedeného pod sp. zn. Ex 4621998, ktoré konanie sa začalo na návrh veriteľa P., ktorý mal takisto pohľadávku voči A. S. Úradný záznam medzi súdnym exekútorom a žalobcom konajúcim žalovaným 1/, ktorým okrem iného súdny exekútor splnomocnil žalobcu na úkony súvisiace so zabezpečením chodu farmy ošípaných v obci M. bol pritom spísaný až dňa 08. 12. 2001. Súdny exekútor vykonal dňa 07. 05. 2002 dražbu týchto hnuťelných vecí s tým, že najnižšia cena bola určená sumou 1 646 644,-Sk ako cena určená znaleckým posudkom č. 3/2002 vypracovaným znalcom MVDr. D. P. dňa 06. 05. 2002. Podľa prezenčnej listiny sa dražby zúčastnili dva subjekty, spoločnosť X. s.r.o. konajúca konateľom Ing. M. P. (spoločnosť neskôr zmenila obchodné meno na S. s.r.o. t. j. žalovaný 2/) a P. s.r.o., ktorá neskôr zmenila obchodné meno na B. s.r.o., t. j. žalobca. Súdny exekútor udelil príklep P. s.r.o. za najvyššie podanie vo výške 2 545 500,-Sk bez DPH. Obsahom spisu je aj prehľad jednotlivých podaní dražiteľov. V ďalšom súd poukázal na znenie ustanovení obchodného zákonníka upravených v § 135a ods. 1 a ods. 2, § 567, § 136 ods. 1 písm. d/ , ods. 2 a 3, § 65 ods. 2, § 757, § 373 ako aj články 9.2, 12.3 písm. g/, l/ a čl. 13.8 spoločenskej zmluvy a dospel k záveru, že žalovaný 1/ ako konateľ žalobcu v rozhodnej dobe nepostupoval v súlade s vyššie uvedenými zásadami. Ako to vyplýva z vyjadrenia doručeného súdu dňa 09. 12. 2003 žalovaný 1/ vedel, že hnuťelné veci nad ktorými v mene žalobcu prevzal starostlivosť boli súdnym exekútorom zahrnuté do súpisu hnuťelných vecí dňa 20. 08. 2001 v rámci exekučného konania vedeného pod sp. zn. Ex 462/1998 vo veci oprávneného P. proti povinnému A. S. V.. Úhrada nákladov spojených so zabezpečením starostlivosti o zvieratá však nebol v období od 08. 11. 2001 do 08. 12. 2001 riadne dohodnutá so súdnym exekútorom k takémuto splnomocneniu na úkony súvisiace so zabezpečením chodu farmy ošípaných zo strany súdneho exekútora došlo až dňa 08. 12. 2001, čím žalobcovi vznikla znaleckým posudkom vyčíslená škoda, keďže súdny

exekútor neuhradil časť vzniknutých nákladov. Žalovaný 1/ nepostupoval pri výkone svojej pôsobnosti s odbornou starostlivosťou a v dobrej viere, že koná v záujme spoločnosti. V tejto súvislosti nevykonával ani žiadne úkony, na základe ktorých by sa oboznámil so záujmami spoločnosti resp. jej spoločníkov, či vyžiadal súhlas valného zhromaždenia, čím by zrejme bolo možné predísť vzniku škody. Všeobecnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v posudzovanej veci je protiprávne konanie spočívajúce v porušení povinností vyplývajúcich zo zákona, vznik škody, a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. Obchodný zákonník upravuje všeobecnú zodpovednosť za škodu ako objektívnu s tým, že pripúšťa, možnosť zbaviť sa tejto zodpovednosti na základe liberačných dôvodov. V konaní bolo preukázané, že žalovaný 1/ porušil povinnosť vyplývajúcu zo zákona /§ 567 ods. 1 Obch. zák./ a že v príčinnej súvislosti s týmto porušením vznikla žalobcovi škoda. Žalobca sa svojou žalobou domáhal voči žalovanému 1/ zaplata sumy 2 298 743,50 Sk. Podaním zo dňa 25. 03. 2004 vzal žalobu späť v časti o zaplata sumy 1 500 634,80 Sk a podaním zo dňa 14. 01. 2005 v časti o zaplata sumy 9 847,40 Sk, kde súd konanie vo vzťahu k žalovanému 1/ v časti o zaplata sumy 1 510 482,20 Sk s príslušenstvom zastavil. Súd preto uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť sumu 788 261,30 Sk. Keďže žalovaný 1/ je s plnením tejto sumy v omeškani, žalobcovi vzniklo právo aj na úroky z omeškania v zmysle § 369 ods. 1 a § 502 Obch. zák., ktorých výška vyčíslená v žalobe je v súlade s týmito ustanoveniami. Na základe vykonaného dokazovania bolo ďalej preukázané, že žalovaný 1/ sa ako štatutárny orgán žalobcu osobne zúčastnil dňa 07. 05. 2002 o 12.00 hod. dražby vyššie opísaných hnutelných vecí pred súdnym exekútorom JUDr. M. M. pričom druhým subjektom na dražbe bol žalovaný 2/, konajúci jedným z konateľov Ing. M. P.. Ako vyplýva z prehľadu jednotlivých podaní na dražbe hnutelných vecí a zápisnice o dražbe, žalovaný 1/ ako aj žalovaný 2/ postupne robili jednotlivé navyšujúce podania, čím došlo k zvýšeniu ceny až na sumu 2 545 000,--Sk, kedy súdny exekútor udelil príklep žalobcovi. Konanie žalovaného 1/ zhodnotil súd ako konanie v rozpore so záujmami žalobcu a ostatných jeho spoločníkov. Hodnota hnutelných vecí bola znalcom určená na sumu 1 646 644,--Sk. Súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že žalovaný 1/ ako konateľ žalobcu nekonal v súlade so záujmami spoločnosti, keď svojim postupom uprednostnil záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti. Súd považoval za nepodložené tvrdenie žalovaného 1/, že dražba začala na vyvolávacej cene 2 545 000,--Sk a že žiadne navýšenie ceny nerobil. Žalovaný 2/ bol v rozhodnej dobe spoločníkom žalobcu. Predmet jeho podnikania je podobný predmetu podnikania žalobcu. Z vyššie citovaných ustanovení spoločenskej zmluvy vyplýva, že zákaz konkurencie bol zákonným spôsobom rozšírený aj na spoločníkov žalobcu. Žalovaný 2/ sa

ako spoločník zaviazal nekonkurovať žalobcovi v jeho obchodných činnostiach na území Slovenskej republiky, čím bol spoločenskou zmluvou vymedzený rozsah konkurenčného konania, ktoré sa spoločníkom zakazuje. V rozpore s týmto záväzkom žalovaného 2/ je jeho konanie na dražbe hnutelných vecí dňa 07. 05. 2002, kedy nielenže priamo konkuroval žalobcovi a porušil tým uvedený zákaz, ale navyiac ako jeden z jeho spoločníkov konal v rozpore so záujmami žalobcu. Žalovaní 1/ a 2/ sú na základe uvedených skutočností zodpovední za škodu, ktorá vznikla žalobcovi vo výške 898 356,--Sk, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi cenou hnutelných vecí určenou znaleckým posudkom a cenou, za ktorú žalobca tieto veci na dražbe vydražil. Súd ich preto zaviazal na náhradu škody v zmysle § 135a ods. 2 a § 65 ods. 2 druhá veta v spojení s § 757 a § 373 a nasl. Obch. zákonníka a zaviazal ich na náhradu škody vo výške 898 356,--Sk, ktorú sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne. Keďže sú žalovaní v omeškani s platením tejto sumy, žalobcovi vzniklo právo na úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 a § 502 Obch. zák., ktorých výška vyčíslená v žalobe je v súlade s týmito ustanoveniami. O trovách konania v časti, v ktorej bolo konanie vo vzťahu k žalovanému 1/ pre späťvzatie žaloby zastavené súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP. V ostatnej časti súd svoje rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 OSP.

Proti výroku o trovách konania priznaných podľa § 146 ods. 2 OSP podal odvolanie v časti, kde bol zaviazaný na ich zaplatenie žalovanému 1/ žalobca. Uviedol, že vzal žalobu späť z dôvodu, že až v priebehu konania sa dozvedel skutočnú výšku škody, ktorú si mohol voči žalovaným uplatniť. Je toho názoru, že zastavenie konania nezavinil, nie je preto povinný uhradiť ich trovy. Ak by mal odvolací súd za to, že žalobca zavinil, že konanie sa muselo zastaviť sčasti tak napáda výšku trov konania priznaných žalovanému 1/. Krajský súd totiž priznal žalovanému 1/ náhradu trov právneho zastúpenia za 6 úkonov právnej služby a s tým spojených režijných paušálov, náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času. Žalobca skutočne v zmysle § 96 ods. 1 OSP vzal svoj návrh na začatie konania sčasti späť podaním zo dňa 23. 03. 2004, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené 25. 03. 2004. Podľa názoru odvolateľa súd procesne pochybil, pretože mal konanie sčasti zastaviť bez zbytočného odkladu po obdržaní čiastočného späťvzatia návrhu, v dôsledku čoho je uvedený výrok o trovách konania nesprávny. Po uvedenom čiastočnom späťvzati sa už o zaplatenie sumy 1 500 634,80 Sk nepojednávalo a žiadne ďalšie úkony sa už netýkali konania v časti uvedenej sumy. Dňa 13. 10. 2005 žalobca vzal späť návrh v časti o 9 847,40 Sk. Po uvedenom čiastočnom späťvzati návrhu súd prvého stupňa opätovne konanie sčasti nezastavil. Z dôvodu čiastočného späťvzatia návrhu v časti 9 847,50 Sk sa úkony právnej služby – účasť na

pojednávaniach dňa 09. 03. 2005 a dňa 25. 05. 2005 a s tým spojená náhrada hotových výdavkov a náhrada straty času nemali a ani nemohli tejto časti konania týkať. Navrhuje, aby odvolací súd výrok o trovách konania v súvislosti so zastavením konania zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, alebo aby boli žalovanému I/ priznané trovy konania len v sume 54 819,-Sk.

Proti rozsudku v časti, kde boli zaviazaní na zaplatenie náhrady škody podali odvolanie aj žalovaný I/ a žalovaný 2/. K uloženiu povinnosti nahradiť škodu žalovaným I/ v sume 788 261,30 Sk s 13 % úrokom uviedol, že nepovažuje za správny záver súdu s poukazom na ust. § 135a Obch. zák. Odporca I/ ako bývalý konateľ navrhovateľa bol povinný postupovať pri výkone svojej činnosti v súlade s právnymi normami platnými a účinnými v čase výkonu svojej funkcie. Nakoľko v danom prípade sa jedná o náklady za obdobie 08. 11. 2001 do 08. 12. 2001 poukazuje na to, že zákon č. 500/2001 Z.z., ktorým bol novelizovaný obchodný zákonník a ktorým o. i. bol do právnej úpravy obchodných spoločností zavedený aj § 135a sa stal účinným až dňom 01. 01. 2002, preto nemožno konanie odporcu posudzovať podľa predpisu, ktorý v rozhodnom čase, kedy mala škoda vzniknúť nebol v platnosti. Poukazuje na to, že v konaní bolo preukázané, že dôvodom prečo odporca I/ pristúpil k prevzatiu starostlivosti o zvieratá na farme v T. a následne k ich prevozu na farmu v M. bol fakt, že voči dlžníkovi navrhovateľa A. S. mala v septembri 2001 spoločnosť navrhovateľa splatnú pohľadávku cca 2,5 mil. Sk a odporca I/ pri zisťovaní informácií o majetku dlžníka zistil, že jediným hodnotným majetkom dlžníka sú živé zvieratá nachádzajúce sa na farme v T.. Prevzatím starostlivosti o tieto zvieratá si plnil aj všeobecnú zakročovaciu povinnosť vo vzťahu k hroziacej škode, ktorá by navrhovateľovi v prípade úhynu zvierat vznikla v podobe nedobytej pohľadávky. Odporca I/ je presvedčený, že konal s odbornou starostlivosťou, v dobrej viere v záujme spoločnosti. Podľa § 768c/ ods. 1 Obch. zák. ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2002, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2002 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov. Podľa ods. 21 cit. Ustanovenia § 768c ustanovenia tohto zákona týkajúce sa dôkazov k preukazovaniu splnenia povinnosti náležitej a odbornej starostlivosti sa nevzťahujú na konania, ku ktorým došlo pred 1. januárom 2002. Dôkazné bremeno preukázania, že odporca I/ konal s nenáležitou alebo neodbornou starostlivosťou spočíva na navrhovateľovi. Pokiaľ ide o samotné zistenie škody v priznanej výške 788 261,30 Sk znalcom, viackrát namietal, že vyčíslenie nákladov na výživu zvierat nie je podložené žiadnymi relevantnými účtovnými dokladmi a tiež, že pojem náklady nemožno automaticky stotožňovať s pojmom škoda. Súdny znalec vo svojom

posudku zo dňa 06. 12. 2004 uvádza rôzny spotrebný materiál v celkovej hodnote 159 995,70 Sk. Spotreba tohto materiálu nemá nič spoločné s nákladmi na chov predmetných zvierat na farme v T.. V tom istom znaleckom posudku je pod pol. č. 26 uvedené nájomné za objekt S. v hodnote 74 000,-Sk, avšak táto faktúra predstavuje nájomné za dva mesiace november a december 2001. Znalec pri výpočte nákladov na výživu zviera vychádzal nie z účtovných dokladov ale z teoretickej príručky vydanéj v roku 1994. Navyše odporca 1/ uviedol, že mäsokostná múčka ani repkový olej sa v rozhodnom čase na výživu zvierat nepoužívali. Čo sa týka výroku súdu o uložení povinnosti obidvoch odporcov zaplatiť navrhovateľovi 898 356,-Sk s 13 % úrokom z omeškania uvádza, že protiprávneho konania sa subjekt môže dopustiť konaním resp. opomenutím, avšak v konaní nebolo preukázané, že odporca 2/ nejaké konanie t.j. účasť na samotnej dražbe a navyšovaní podaní vôbec učinil. Podpis prezenčnej listiny nie je protiprávny a preto právny názor o konkurenčnej činnosti odporcu 2/ na základe aplikácie ust. Čl. 9.2 spoločenskej zmluvy podľa názoru odporcu 2/ neobstojí. Zo znenia spoločenskej zmluvy nemožno vyvodiť záver o konkurenčnej činnosti odporcu 2/. Cenu 1 646 644,-Sk určenú znalcom považuje za spornú, pretože znalec nie je osobou oprávnenou na znalecké určenie ceny a v konaní nebolo preukázané, že odporca 1/ by bol mal vedomosť o takomto najnižšom podaní. Ako uvádza navrhovateľ v žalobe hodnota zvierat v čase ich pojatia do súpisu exekútorom bola 1 646 644,-Sk. Ak je to tak, nie je možné, aby živé zvieratá mali po viac ako 7 mesiacoch ku dňu dražby rovnakú hodnotu. Zdôrazňuje, že odporca 1/ nemal žiadnu vedomosť o najnižšom podaní tak, ako to uvádza v žalobe navrhovateľ. Poukazuje na to, že v čase odvolania odporcu 1/ z funkcie konateľa boli navrhovateľovi známe všetky okolnosti ohľadom spornej dražby, napriek tomu odporcovi 1/ písomne potvrdil, že majú vysporiadané všetky práva a povinnosti a následne interný audit spoločnosti potvrdil schválenie činnosti konateľa za rok 2002 na valnom zhromaždení, ktoré sa konalo dňa 26. 05. 2003. Namieta aj výrok o trovách konania v súvislosti s nesprávnou aplikáciou ustanovení § 146 ods.2 a 142 ods. 1 OSP. Podľa názoru odporcov okrem nesprávnej aplikácie citovaných ustanovení priznal navrhovateľovi trovy vo výške, ktorá nemá oporu v zákone. A na druhej strane priznal odporcovi 1/ náhradu trov konania vo vzťahu k zastavenej časti v menšom rozsahu ako mu vznikol zákonný nárok. Právna zástupkyňa navrhovateľa si uplatnila trovy vo vzťahu k časti smerujúcej voči odporcovi 1/ vo výške 154 339,30 Sk a v časti smerujúcej voči odporcovi 1/ a 2/ vo výške 165 775,70 Sk. Ako úkony právnej služby sa pritom jedná o tie isté úkony, ktoré však boli uplatnené dvakrát, čo vyhláška č. 162/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb ani OSP nepripúšťa. Súd mal podľa názoru odporcov pri rozhodovaní o otázke náhrady trov konania

postupovať podľa ust. § 142 ods. 2 OSP berúc do úvahy podiel pôvodnej žalovanej sumy a priznanej sumy. Navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol a priznal odporcom náhradu trov konania.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu aj žalovaných podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP v platnom znení a rozsudok v žalobcom napadnutej časti trov konania a žalovaným 1/ a 2/ napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP zrušil a podľa odseku 2 tohto ustanovenia vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu zostalo žalobcom uplatnené právo na náhradu škody voči žalovanému 1/ v sume 788 261,30 Sk s príslušenstvom, ktorá mala vzniknúť v súvislosti s prevzatím a ustajnením stáda ošípaných v období od 08. 11. 2001 do 08. 12. 2001. V konaní bolo zistené a medzi účastníkmi to ani nie je sporné, že žalovaný 1/ ako konateľ spoločnosti žalobcu bez právneho dôvodu prevzal starostlivosť o stádo ošípaných, ktoré v tom čase už bolo zahrnuté do súpisu hnuiteľných vecí podliehajúcich exekúcii v rámci prebiehajúceho exekučného konania voči dlžníkovi A. S. v prospech oprávneného veriteľa P.. Záznam o zabezpečení stáda bol medzi súdnym exekútorom a žalobcom spísaný až 08. 12. 2001. Žalovaný 1/ ako bývalý konateľ žalobcu odôvodňuje svoje konanie tým, že mal voči A. S. významnú pohľadávku a podľa jeho zistenia išlo o jediný majetok dlžníka, ktorý bol v ohrození vzhľadom na blížiacu sa zimu a zlý stav zvierat. V danom prípade však stádo už podliehalo exekúcii v prospech tretej osoby a žalobca konaním žalovaného prevzal starostlivosť o stádo v čase od 08. 11. 2001 do 08. 12. 2002 bez právneho dôvodu. Táto starostlivosť si vyžadovala náklady, zaplataenia ktorých sa žalobca z titulu náhrady škody voči žalovanému 1/ domáha. Podľa § 757 Obchodného zákonníka pre zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených týmto zákonom platia obdobne ustanovenia § 373. Podľa § 373 Obch. zák., kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť. Podľa § 66 ods.2 Obchodného zákonníka v znení platnom do 31. 12. 2001 vzťah medzi spoločnosťou a členom štatutárneho alebo iného orgánu spoločnosti alebo spoločníkom pri zariaďovaní záležitostí spoločnosti sa spravuje primerane ustanoveniami o mandátnej zmluve, pokiaľ z ich dojednaní so spoločnosťou alebo iných ustanovení tohto zákona upravujúcich ich povinnosti nevyplýva iné určenie práv a povinností. Podľa § 567 ods. 1 Obch. zák. mandatár je povinný postupovať pri zariaďovaní záležitostí s odbornou starostlivosťou. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie o zodpovednosti žalovaného 1/ za škodu založil predovšetkým na citovaných ustanoveniach. V dôvodoch svojho rozhodnutia síce

poukazuje aj na ustanovenie § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka ale s tým, že je účinné od 01. 01. 2002. Zrejme ho preto pre túto časť rozhodnutia o náhrade škody neaplikoval. Pochybil však pokiaľ sa bližšie nezaoberal výškou škody dokazovanou znaleckým posudkom vypracovaným Doc. Ing. J. B. CSc. Zo dňa 06. 12. 2004. Treba čiastočne súhlasiť v tomto smere s námietkami žalovaného 1/, že niektoré položky je potrebné prešetriť. Ide napríklad o pol č. 26 nájomné, ktoré je zrejme účtované za dva mesiace spolu v sume 74 000,-Sk bez bližšieho určenia. Zoznam spotreby krmív a ostatných nákladov obsahuje rôzne položky, ktoré zrejme zostali majetkom žalobcu a nespotrebovali sa v súvislosti so starostlivosťou o stádo a preto nie je dôvod ich uplatňovať z titulu náhrady škody ako napr. el. bojler, skriňa, brúsne kotúče, vrtáky, káble, rôzne nástroje kuchynské náradie, zariadenie kuchyne a pod. Čo sa týka námietok odvolateľa ohľadne krmív, ku ktorých neboli doložené účtovné doklady, tieto je možné uplatniť aj v teoretickej výške, pretože odborník nepochybne dokáže pomerne presne určiť aké krmivo a v akom množstve určitý druh zvierat za konkrétne obdobie optimálne spotrebuje. Ak však určitý druh krmív nebol použitý, /namiataná mäsokostná múčka a repkový olej/ a možno to aj preukázať nie je dôvod, aby v tejto výške boli náklady z titulu náhrady škody uplatňované. Náhrada škody v obchodnom zákonníku je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, teda škodca zodpovedá pokiaľ nepreukáže niektorý z liberačných dôvodov. Nahrádza sa však len skutočná škoda, a tú je treba dokazovaním zistiť. Čo sa týka druhej časti uplatnenej škody voči obidvom žalovaným z dôvodu ich porušenia povinností upravených v § 65 ods. 2, § 135a ods. 1, § 567 ods. 1 Obchodného zákonníka ako aj v rozhodnutí označených ustanovení spoločenskej zmluvy je potrebné uviesť, že ako dôkaz boli predložené zápisnica o dražbe hnuteľných vecí, prezenčná listina zo dňa 07. 05. 2002, prehľad jednotlivých podaní a vyúčtovanie jednotlivých položiek. Zisťuje sa z nich, že najnižšou, vyvolávacou cenou dražby stáda ošípaných bola cena určená znaleckým posudkom č. 3/2002 vo výške 1 646 644,-Sk a ako dražitelia sa dražby zúčastnili dva subjekty. Žalovaný 1/ ako konateľ žalobcu a spoločník žalobcu X. s.r.o., ktorej spoločníkmi bol žalovaný 1/ a jeho syn Ing. M. P., ktorý vystupoval za spoločnosť X. s.r.o. Podľa predloženého prehľadu jednotlivých podaní sa najnižšia cena dražených hnuteľných vecí – ošípaných- vo výške 1 646 644,-Sk vydražila žalovaným 1/ na jeho najvyššom podaní v sume 2 545 000,-Sk. Rozdiel medzi najnižším a najvyšším podaním je predmetom náhrady škody. Je nepochybné, že v zmysle predložených dokladov konanie obidvoch žalovaných spĺňa zákonné predpoklady pre priznanie práva na náhradu škody. Žalovaný však namietajú, že exekútor nesplnil zákonný postup pre dražbu, ktorej sa žalovaný napriek podpisu v prezenčnej listine nezúčastnil a teda vykazovaný priebeh dražby

nezodpovedá skutočnosti. Dražbu vykonáva exekútor, ktorý pred začatím dražby poučí prítomných dražiteľov o postupe pri dražbe, o tom kto sa stáva vydražiteľom, ako treba robiť vyššiu ponuku ako aj o najnižšom podaní, ktorým je odhadná cena /v danom prípade podľa znaleckého posudku/. Exekútor udelí príklep dražiteľovi, ktorý urobí najvyššie podanie, pričom výška ceny vydraženej veci nie je obmedzená. Príklep bol udelený žalobcovi konaním žalovaného 1/. Prehľad jednotlivých podaní žalovaných deklaruje písomnosť vyhotovená exekútorom. Podľa nej najnižšie podanie bolo postupne obidvomi žalovanými zvyšované deväťkrát, kým dosiahlo najvyššie podanie. Z hľadiska riadneho zistenia predpokladov pre priznanie práva na náhradu škody je potrebné, aby sa k dodržaniu postupu dražby vyjadril aj súdny exekútor, pretože iba regulárny priebeh dražby je predpokladom pre priznanie práva na náhradu škody spôsobenej žalovanými.

Žalobca podal odvolanie do trov konania na zaplatenie ktorých bol zaviazaný v dôsledku späťvzatia časti žaloby. Žalobca vzal späť žalobu o 1 500 639,80 Sk písomným podaním z 23. 03. 2004, ktoré podľa prezenčnej pečiatky došlo súdu 25. 03. 2004 a ďalej podaním z 13. 01. 2005 o 9 847,40 Sk, ktoré došlo súdu 14. 01. 2005. Späťvzatie žaloby je dispozitívny úkon žalobcu, ktorý týmto prejavuje svoju vôľu, aby sa o určitej časti jeho návrhu už nekonalo. To znamená, že ak súd splnené zákonom predpokladané podmienky pre späťvzatie žaloby platí, že súd je povinný takýto prejav vôle účastníka rešpektovať a to od okamihu, kedy sa o späťvzatie dozvedel, teda v danom prípade kedy písomné podanie došlo súdu. Postup potom upravuje ustanovenie § 96 OSP. Ak bolo konanie zastavené, o trovách tohto konania súd rozhoduje podľa § 146 ods. 1 a 2 OSP. Súd o týchto trovách rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Podľa tohto ustanovenia ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak žalobca vzal svoj návrh späť zásadne platí, že zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. Zavinenie sa tu posudzuje výlučne z hľadiska procesného. Musí preto znášať trovy, ktoré vznikli druhému účastníkovi, ale len do času, kedy vzal svoju žalobu späť. O späťvzatej časti žaloby už súd nekoná, preto nie je rozhodujúce kedy o zastavení konania rozhodne. Môže tak urobiť hneď po späťvzatie samostatným uznesením, ale aj v neskoršom rozhodnutí, ktorým sa konanie o veci samej vo zvyšnej časti končí, ak to bolo aj v danom prípade. Nepostupoval však správne, ak žalovanému priznal trovy ktoré vznikli po späťvzatie časti žaloby.

V časti trov konania sa dôvodne odvolali čo do výšky aj žalovaný 1/ a žalovaný 2/, pretože súd priznal žalobcovi niektoré trovy duplicitne. V predmetnom prípade ide o náhradu škody z dvoch samostatných právnych dôvodov, ktoré boli uplatnené jednou žalobou, prejednané aj rozhodnuté spolu. Ide teda o veci spojené a o odmene advokáta za jeho právne

služby je potrebné rozhodnúť podľa § 17 ods. 4 vyhl. č. 163/2002 Z.z. podľa ktorej pri spojení dvoch alebo viacerých vecí základná sadzba tarifnej odmeny, ktorá patrí veci s najvyššou hodnotou, zvyšuje sa o polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by inak patrila v druhej veci alebo v každej z ostatných spojených vecí. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd z horeuvedených dôvodov rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutých častiach zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. O trovách odvolacieho konania je potrebné rozhodnúť v novom rozhodnutí o veci samej.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 30. októbra 2008

JUDr. Margita Fridová, v.r.
predsedníča senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.